

Wzorzec FCI nr 261 /16.06.1999/, wersja angielska

HOKKAIDO



TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
20.12.1994.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski oraz do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Przyjmuje się, iż rasa ta pochodzi od średniej wielkości japońskich psów, które towarzyszyły ludziom migrującym z Honsiu (główna wyspa Japonii) do Hokkaido w okresie Kamakury (lata 40. XII wieku), kiedy rozwijał się handel między Hokkaido a regionem Tohoku. Gdy w 1937 r. rasę uznano za « pomnik przyrody », przyjęła ona nazwę miejsca swego pochodzenia. Znana ją także pod nazwą « Ainu-ken », od Ainów – dawnych mieszkańców Hokkaido, którzy hodowali tę rasę do polowań na niedźwiedzie i inną zwierzynę. Budowa hokkaido czyni je zdolnymi do przystosowania się do przenikliwego mrozu i ciężkich opadów śniegu. Wykazują one także na rozsądek i wielką wytrzymałość.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości pies, z wyraźnie zaznaczonymi drugorzędowymi cechami płciowymi, harmonijny, mocnej budowy i o dobrym koście. Mięśnie mocne i kształtne.

ISTOTNE PROPORCJE:

- Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11.
- Stosunek czaszki do długości grzbietu nosa wynosi 3:2.

- Długość czaszki równa szerokości policzków; stanowi ok. ¼ wysokości w kłębie.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Pies o wybitnej wytrzymałości, sprawiający wrażenie dostojnego i prostodusznego. Temperament – wierny, pojętny, bardzo czujny i śmiały.

GŁOWA :

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka i czoło: Szerokie i nieco płaskie.

Stop: Płytki, ale zaznaczony.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Czarny; cielisty dopuszczalny u białych psów.

Kufa: Klinowata. Grzbiet nosa prosty.

Wargi: Ściśle przylegające, o czarnych krawędziach.

Szczeka i żuchwa oraz uzębienie: Mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dobrze rozwinięte.

Oczy: Stosunkowo małe, niemal trójkątne, szeroko rozstawione, ciemnobrązowego koloru.

Uszy: Małe, trójkątne, nieco pochylone do przodu i pewnie stojące.

SZYJA: Mocna i umięśniona, bez łałoku.

TULÓW:

Kłęb: Wysoki.

Grzbiet: Prosty i mocny.

Lędźwie: Umiarkowanie szerokie i umięśnione.

Zad: Prawidłowo opadający.

Klatka piersiowa: Przedpiersie dobrze rozwinięte. Klatka piersiowa głęboka i umiarkowanie szeroka. Żebra dobrze wysklepione.

Brzuch: Dobrze podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, noszony nad grzbietem, zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp; gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:**KOŃCZYNY PRZEDNIE :**

Lopatki: Umiarkowanie ukośne.

Przedramię: Proste, kształtne.

Śródreżca: Nieco pochyle.

KOŃCZYNY TYLNE: Silne.

Stawy skokowe: Mocne, wystarczająco silne.

LAPY: Palce dobrze wysklepione i zwarte; opuszki twarde i elastyczne; pazury twarde, czarnego lub ciemnego koloru.

CHÓD/RUCH : Energiczny, szybki, lekki i sprężysty.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy szorstki i prosty; podszycie miękkie i gęste. Włos na ogonie dosyć długi i odstający.

MAŚĆ: Sezamowa (rudo-płowe włosy z czarnymi koniuszkami), przegowana, ruda, czarna, czarna podpalana, biała.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie:

Psy: 48,5-51,5 cm.

Suki: 45,5-48, 5 cm.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Sucze psy / samcze suki.
- Lekki przodozgrzyz lub tyłozgrzyz.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Skrajny przodozgrzyz lub tyłozgrzyz.
- Nie stojące uszy.

- Wiszący lub krótki ogon.
- Płochliwość.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.

Niebiesko-czarny kolor języka nie stanowi wady.